

روى موج کوتاه

لاریجانی به عمان می رود

دبیر شورای عالی امنیت ملی، امروز سه‌شنبه ۲۱ بهمن‌ماه، در آس هیأتی به مسقط پایتخت عمان سفر خواهد کرد. علی لاریجانی در جریان این سفر با مقامات عالی سلطنت عمان دیدار و پیرامون آخرین تحولات منطقه‌ای و بین‌المللی و همکاری‌های دو جانبه در سطوح مختلف، گفت‌وگو خواهد کرد.

■ ■ ■

رئیس سازمان انرژی اتمی خبر داد:

احتمال رقیب سازی اورانیوم ۶۰درصد در مقابل لغو تمامی تحریم‌ها

رئیس سازمان انرژی اتمی در باره موضوع احتمال رقیب‌سازی اورانیوم ۶۰ در صد در مذاکرات و مابه‌ازای آن گفت که این موضوع به این مساله بستگی دارد که در مقابل، تمامی تحریم‌ها را لغو می‌کنند یا خیر؟ به گزارش ایسنا، محمداسلامی در جمع خبرنگاران در پاسخ به سوالی مبنی بر اینکه موضوعات فنی و هسته‌موازی با موضوعات سیاسی در مذاکرات مطرح است؟ گفت: برای مراکزى که تحت حمله قرار نگرفته‌است در چار چوب تعامل پیوسته و مجوز شوراى عالی امنیت ملی بازرسان امدند و باید گردند و بعد از جنگ بازرسی از مراکزى که آسیب ندیدند انجام شده و در همین روزها از برخی مراکز دیگر هم بازدید می‌کنند.

■ ■ ■

حشدالشعبی:

مادر جنگ ایران و آمریکا دخالت نمی‌کنیم
معاون رئیس ستاد هیأت الحشدالشعبی عراق با هشدار نسبت به تبعات هر گونه جنگ میان آمریکا و ایران، تأکید کرد که این سازمان در چنین درگیری‌ای مشارکت نخواهد کرد. «پایس العیسوی» در گفت‌وگو با شبکه روسیا الیوم هشدار داد که وقوع جنگ میان آمریکا و ایران، «فاجعه‌ای اقتصادی و امنیتی» برای عراق و کل منطقه به‌همراه خواهد داشت. وی با تأکید بر موضع الحشد الشعبی در این باره، اظهار داشت: الحشدالشعبی در کنار حق می‌ایستد و این امریکاست که به ایران تجاوز کرده‌است؛ در صورتی که نظام جمهوری اسلامی ایران سقوط کند، دیگر هیچ نیرویی برای ایستادن در برابر رژیم صهیونیستی باقی نخواهد ماند و تل‌آویو طرح‌های اعلامی خود از نیل تا فارت را به اجرا خواهد گذاشت.

■ ■ ■

ترامپ:

اگر من سلاح هسته‌ای ایران را از بین نمی‌بردم، در خاورمیانه صلح نداشتیم

رئیس‌جمهور آمریکا مدعی شد: «ما خواهان صلح در خاورمیانه هستیم، اگر من سلاح هسته‌ای آنها را از بین نمی‌بردم، در خاورمیانه صلح نداشتیم، زیرا کشورهای عربی هرگز نمی‌توانستند این کار را انجام دهند، آنها از ایران بسیار بسیار می‌ترسیدند.» به گزارش ایسنا، «دونالد ترامپ» در مصاحبه با شبکه خبری ان‌بی‌سی، در مورد حوادث اخیر در ایران مدعی شد: «خب، ما از آنها حمایت کردیم؛ ببینید، ایران الان به خاطر ما آشفته‌است. ما وارد شدیم، ما سلاح‌های هسته‌ای آنها را از بین بردیم.» ترامپ در ادامه صحبت‌هایش از ادعان کرد که ایران کشوری سرخشان است.

■ ■ ■

سالاری:

بازداشت و حبس اطفال زیر ۱۵ سال مطلقاً ممنوع است

نایب رئیس کمیسیون حقوقی و قضایی مجلس درباره بازداشت‌شدگان دانش آموزان و افراد زیر سن قانونی در اعتراضات دی‌ماه و نگرانی‌ها در خصوص بررسی پرونده‌ای افراد، گفت: مطابق قانون، اطفال و نوجوانان کمتر از ۱۵ سال کاملاً مبرا از مسئولیت کیفری هستند و هیچ مرجع قضایی مجاز به بازداشت و اعمال مجازات حبس برای آن‌ها نیست. عثمان سالاری در گفت‌وگو با خبرنگار ایلنا، تأکید کرد: هر سیدی که به جرم یا نوجوانان ۱۵ تا ۱۸ سال هم صرفاً وارد دادگاه اطفال و نوجوانان و با اعمال اقدامات تأمینی و تربیتی انجام می‌شود.

■ ■ ■

علی اکبر صالحی:

وقوع جنگ بعید به نظر می‌رسد

وزیر پیشین امور خارجه گفت: خدا را آینده آگاه است اما اعتقاد من بر اساس مختصر تحلیل من این است که جنگی نخواهد شد، زیرا هیچ‌هودمندی و عقلانیتی سازگار نیست به گزارش اکوایران، علی‌اکبر صالحی، در گفتگویی به تشریح از زبانی خود از مذاکرات میان آمریکا و ایران و تأثیر این مذاکرات بر جلوگیری از جنگ پرداخت و ادامه داد: نه منطقه تحمل جنگ را دارد و نه دنیایران آن آماده‌است؛ زیرا ایران‌های دیگر نیز هستند و در هم تنیده‌اند و آشفتنی عجیبی در پی ایجاد خواهد شد.

■ ■ ■

خبرگزاری فارس:

سعدی نیا عذرخواهی کرد: خودم و پسرم اشتباه کردیم

محمدعلی سعدی نیا مالک برند «سعدی‌نیا» در نامه‌ای خطاب به رهبری که با مضامینی به فارس ارسال شده، ضمن اشتباه خواندن اقدام به بستن مغازه‌هایش در ناآرامی‌های دی ۱۴۰۴ از مردم بی‌ابت این اقدام عذرخواهی کرد. به گزارش فارس؛ در این نامه آمده است: «متأسفانه در ایام اخیر به جهت مشکلات حادث‌شده در بازار و تأمین مالی کارخانه، فرزند به جهت اشتباه و در یک زمان کوتاه همگام با بازار تهران اعلام بستن مغازه‌ها را نمود که هم اینجانب و هم خودش کاملاً به اشتباه خود پی برده و از مردم عزیز عذرخواهی می‌نمایم چرا که اگر مشکلی بود باید حواسمان جمع باشد تا دشمنان ایران و اسلام از آن سوءاستفاده نکنند و باید به مسئولین و دلسوزان بگویم.» اینطور که خبرگزاری فارس‌ا آورده، در این نامه ضمن عذرخواهی مجدد و ابراز انزجار از استسکار جهانی و رژیم کودک‌های اسرائیل، تأکید شده: «ما مردم عزیز منهن اسلامی را دیگر با شترکت در راهپیمایی ۲۲ بهمن امسال وحدت خودمان را و پیروزی از رهبر عزیزمان و انزجار از آمریکای جنایتکار را به جهلانیان نشان خواهیم داد.»

■ ■ ■

لاوروف:

در تماس دائم با ایران هستیم

وزیر امور خارجه روسیه گفت: «تلاش‌های میانجیگرانه عمان در مذاکرات میان ایران و آمریکا استقبال می‌کنیم، مسکو در تماس دائم با ایران است.» به گزارش ایسنا به نقل از تاس، سرگئی لاوروف، دبایان اینکه مسکو از نزدیک اوضاع پیرامون ایران را دنبال می‌کند، گفت: یک راه‌حل دیپلماتیک ضروری است.

نیال فرخی

فضای سیاسی ایران بار دیگر با یک تکانه امنیتی – سیاسی تازه مواجه‌شده؛ تکانه‌ای که این‌بار مستقیماً هسته تشکیلاتی اصلاح‌طلبان درون کشور اهدف گرفته‌است. در شامگاه ۱۹ بهمن‌ماه خبرگزاری فارس بدون اشاره به نام افراد مشخص، از بازداشت چندین عضو یک «حلقه» برانداز «ا» احضار تعدادی دیگر خبر داد و مدعی شد این افراد قصد داشتند با صدور بیانیه‌ای، زمینه تحریک نیروهای سیاسی داخل ساختار قدرت به اقدامات ساختارشکنانه را فراهم کنند.

این در حالی بود که براساس همین روایت، این بازداشت‌ها در قالب عملیات مشترک میان سازمان اطلاعات سپاه و وزارت اطلاعات انجام‌شده بود و هم‌زمان با این خبر، برخی رسانه‌ها از جمله شرق گزارش‌هایی درباره بازداشت آذر منصوری، دبیر کل جبهه اصلاحات، منتشر کردند و به دنبال آن خبر بازداشت ابراهیم صغرزاده، رئیس کمیته‌سیاسی اتحاد ملت و محسن رامین نیز منتشر شد.

چه کسانی بازداشت یا احضار شدند؟

بر اساس اطلاعات منتشر شده از سوی رسانه‌های رسمی؛ نهادهای امنیتی و قضایی اقدام به بازداشت هم‌زمان چند چهره شاخص اصلاح‌طلب کرد.
دهاند در میان بازداشت‌شدگان نام‌های آذر منصوری، رئیس جبهه اصلاحات ایران، ابراهیم صغرزاده، محسن امین‌زاده و جواد امام، سخنگوی جبهه اصلاحات مطرح و البته در ادامه خبرها نیز تأکید شد که هم‌زمان، مأموران دادستانی تهران با مراجه به منازل برخی دیگر از اعضای ارشد جبهه اصلاحات، ابلاغیه احضار به سازمان اطلاعات سپاه‌ا تحویل داده‌اند؛ از جمله این اسامی نیز نام محسن آرمین، نایب‌رئیس جبهه اصلاحات؛ بدرالسادات مفیدی، دبیر، فیض‌الله عرب‌سرخی و فرج کمیجانی، عضو هیأت رئیسه جبهه اصلاحات، مطرح شد.

تنها به فاصله یک روز بعد نیز نام جواد امام و حسین کروی به فهرست بازداشتی‌ها افزوده شد.

در پی آن نیز علی‌شکوری‌اد، فعال سیاسی اصلاح‌طلب و نماینده پیشین مجلس به دلیل اظهاراتش درباره حوادث ۱۸ و ۱۹ دی‌ماه، عصر دیروز و پس از خروج بیمارستان محل کارش، بازداشت‌شد. همین فهرست منتشر شد، نیک‌حایت از آن داشت که بر خوردها متوجه بدنه رسمی، حزبی و شناسنامه‌دار اصلاحات بوده؛ جریانی که فعالیت خود را در چارچوب قانون، حزب و بیانیه‌های رسمی تعریف می‌کرده‌است.

روایت رسمی از اتهامات سنگین و مصادیق مهم
در همین حال اما فارس، در گزارشی بدون ذکر نام افراد، از بازداشت اعضای یک «حلقه برانداز» خبر داد و مدعی شد این افراد با «صورت‌بانی و فعالیت تشکیلاتی» در پی برهم زدن انسجام سیاسی کشور بوده‌اند. این رسانه در ادامه نیز اتهاماتی نظیر «هدف‌گیری انسجام ملی»، «وضع‌گیری علیه قانون اساسی»، «همه‌انگهی

در همین چارچوب، حسین کمالی، دبیر کل حزب اسلامی کار ضمن تک‌بش خبر احضار خود، گفت که «بخوردقعی و اعضاوسران احزاب، به‌ویژه اصلاح‌طلبان، شوک عمیق‌تری به فضای سیاسی وارد می‌کند و فعالیت حزبی را با دشواری جدی مواجه می‌سازد.» او همچنین از برگزاری جلسه خانه احزاب برای دفاع از حقوق بازداشت‌شدگان خبر داد.

علی‌باقری، فعال سیاسی نیز روز گذشته با اشاره به روند این بازداشت‌ها در کانال تلگرامی خود نوشت: «به‌عنوان کسی که مکرر در ضرورت مرزبندی با تجاوز خارجی، خشونت داخلی و پهلوی گرای و اولویت منافع و

پزشکیان:

هر مذاکره برابر و برد – برد مورد قبول ایران است

رئیس جمهور گفت:

مذاکره‌ای بر اساس حقوق بین‌الملل عزت و احترام به حاکمیت ملی از موضع برابر و بر مبنای اصل برد – برد مورد قبول و استقبال ماست. سیاست خارجی ما بر مدار تعامل عزتمندانه تعریف می‌شود. به گزارش ایرنا مسعود پزشکیان عصر دوشنبه ۲۰ بهمن ۱۴۰۴ در آپین رسمی «سلام سفر» به مناسب چهل‌وهفتمین سالگرد پیروزی انقلاب اسلامی، طی سخنانی در جمع سفرای خارجی مقیم تهران با تشریح ویژگی‌های متمایز انقلاب اسلامی ایران، بر مردم‌سالاری ریشه‌دار در ساختار سیاسی کشور تأکید کرد و یادآور شد که جمهوری اسلامی ایران از نخستین روزهای پیروزی انقلاب، با برگزاری همه‌پرسی تعیین نوع نظام سیاسی و تدوین و تصویب قانون اساسی در کوتاه‌ترین زمان، مسیر مشارکت مستقیم مردم را برگزیده‌است. وی ادامه داد: در پندسیاسی، رویکرد جمهوری اسلامی ایران افزایش مشارکت مردم در عرصه‌های سیاسی از طریق برگزاری انتخابات‌های متعدد و مشارکت شهروندان در تعیین سران خود بوده‌است. کدام انقلاب و تغییر بنیادین نظام‌های سیاسی را به یاد دارید که ظرف ۴۵ روز، پس از پیروزی انقلاب، با برگزاری همه‌پرسی درباره نوع نظام سیاسی مورد نظر مردم از آنها به شیوای کاملاً دموکراتیک و شفاف رای‌گیری کنند؟ کدام انقلاب بزرگی در تاریخ در کمتر از یک سال به تدوین قانون اساسی مبادرت ورزیده و آن را به رای‌ها و نظر مردم گذاشته‌است؟ در کدام کشور مدعی دموکراسی ظرف ۴۷ سال نزدیک به ۵۰ انتخابات برگزار شده‌است؟ رئیس‌جمهور وحدت ملی، انسجام اجتماعی و حضور مستقیم مردم در صحنه را رمز ماندگاری و موفقیت جمهوری اسلامی دانست و تصریح کرد که دستاوردهای ایران در حوزه‌های فرهنگی، علمی، فناوری، صنعتی و زیرساختی، علی‌رغم جنگ تحمیلی، تحریم‌های گسترده و فشارهای سیاسی و اقتصادی، حاصل اتکای نظام به اراده و توان ملی بوده‌است. پزشکیان با اشاره به تحولات داخلی و منطقه‌ای، اعتراض مسالمت‌آمیز را حق مردم دانست، اما هر گونه خشونت، تخریب اموال عمومی و اقدامات تروریستی را توطئه‌ای سازمان‌یافته علیه امنیت و ثبات کشور عنوان کرد.

رئیس‌جمهور همچنین با محکوم کردن جنایات رژیم صهیونیستی در غزه و انتقاد از سکوت یا همراهی برخی دولت‌های غربی، بر بازستانداری‌های دوگانه در حوزه حقوق بشر تأکید کرد و خاطر نشان ساخت که ملت ایران، با وجود تفاوت دیدگاه‌ها و سلاطین، در دفاع از استقلال، تمامیت ارضی و امنیت ملی خود یکپارچه و استوار ایستاده‌است. پزشکیان در بخش دیگری از سخنان خود سیاست خارجی جمهوری اسلامی ایران را مبتنی بر تعامل عزتمندانه، احترام متقابل و منافع مشترک توصیف کرد و گفت که ایران همواره گفت‌وگو و دیپلماسی را راهکار پایدار حل مسائل منطقه‌ای و بین‌المللی می‌داند.

رئیس‌جمهور مذاکرات هسته‌ای اخیر با میانجی‌گری کشورهای همسایه را فرصتی مهم برای دستیابی به راه‌حلی عادلانه و متوازن دانست و تأکید کرد که ایران در چارچوب معاهده عدم‌اشاعه، خواهان تضمین حقوق هسته‌ای خود و رفع تحریم‌های ظالمانه است.

پزشکیان همچنین یادداشت از کشورهای جهان برای همکاری صادقانه، بر آمادگی ایران برای گسترش روابط اقتصادی، تجاری و دیپلماتیک، به‌ویژه با همسایگان و کشورهای منطقه، تأکید کرد.

toseeirani.ir

نوع ایرانی

بازداشت چهره‌های شاخص جبهه اصلاحات در میانه بحران‌های داخلی و خارجی

مرزهای مبهم کنش سیاسی و تهدید امنیتی در کشور

میانجی‌گرانه‌ی اصلاح‌طلبان را حفظ کند، ابزارهای لازم برای دفاع از همان جریان حامی را در اختیار ندارد. این وضع، دولت‌را وارد یک بن‌بست سیاسی می‌کند؛ هر واکنش صریح به بازداشت‌ها، می‌تواند هزینه‌ی قابل‌با نهادهای قدرتمندتر را بالا ببرد و مسیر اداره‌ی روزمره را مسدود کند؛ و هر سکوت، سرمایه اجتماعی را فرسوده‌تر و بدنه حامی را ناامیدتر می‌کند. به زبان دیگر، دولت در نقطه‌ای ایستاده که باید از «هیانه‌روی» به‌عنوان سیاست نجات‌دهنده دفاع کند، اما هم‌زمان شاهد تضعیف همان نیروی میانجی‌است

که قرار بوده هزینه‌های بحران را برای ساختار قابل‌مدیریت تر کند؛ و این تناقض، پاس‌ستور را به اتاقی تبدیل می‌کند که صدایش کمتر شنیده می‌شود و مسئولیتش بیشتر.

میانجی‌گرانه‌ی اصلاح‌طلبان را حفظ کند، ابزارهای لازم برای دفاع از همان جریان حامی را در اختیار ندارد. این وضع، دولت‌را وارد یک بن‌بست سیاسی می‌کند؛ هر واکنش صریح به بازداشت‌ها، می‌تواند هزینه‌ی قابل‌با نهادهای قدرتمندتر را بالا ببرد و مسیر اداره‌ی روزمره را مسدود کند؛ و هر سکوت، سرمایه اجتماعی را فرسوده‌تر و بدنه حامی را ناامیدتر می‌کند. به زبان دیگر، دولت در نقطه‌ای ایستاده که باید از «هیانه‌روی» به‌عنوان سیاست نجات‌دهنده دفاع کند، اما هم‌زمان شاهد تضعیف همان نیروی میانجی‌است که قرار بوده هزینه‌های بحران را برای ساختار قابل‌مدیریت تر کند؛ و این تناقض، پاس‌ستور را به اتاقی تبدیل می‌کند که صدایش کمتر شنیده می‌شود و مسئولیتش بیشتر.

میانجی‌گرانه‌ی اصلاح‌طلبان را حفظ کند، ابزارهای لازم برای دفاع از همان جریان حامی را در اختیار ندارد. این وضع، دولت‌را وارد یک بن‌بست سیاسی می‌کند؛ هر واکنش صریح به بازداشت‌ها، می‌تواند هزینه‌ی قابل‌با نهادهای قدرتمندتر را بالا ببرد و مسیر اداره‌ی روزمره را مسدود کند؛ و هر سکوت، سرمایه اجتماعی را فرسوده‌تر و بدنه حامی را ناامیدتر می‌کند. به زبان دیگر، دولت در نقطه‌ای ایستاده که باید از «هیانه‌روی» به‌عنوان سیاست نجات‌دهنده دفاع کند، اما هم‌زمان شاهد تضعیف همان نیروی میانجی‌است

میانجی‌گرانه‌ی اصلاح‌طلبان را حفظ کند، ابزارهای لازم برای دفاع از همان جریان حامی را در اختیار ندارد. این وضع، دولت‌را وارد یک بن‌بست سیاسی می‌کند؛ هر واکنش صریح به بازداشت‌ها، می‌تواند هزینه‌ی قابل‌با نهادهای قدرتمندتر را بالا ببرد و مسیر اداره‌ی روزمره را مسدود کند؛ و هر سکوت، سرمایه اجتماعی را فرسوده‌تر و بدنه حامی را ناامیدتر می‌کند. به زبان دیگر، دولت در نقطه‌ای ایستاده که باید از «هیانه‌روی» به‌عنوان سیاست نجات‌دهنده دفاع کند، اما هم‌زمان شاهد تضعیف همان نیروی میانجی‌است

میانجی‌گرانه‌ی اصلاح‌طلبان را حفظ کند، ابزارهای لازم برای دفاع از همان جریان حامی را در اختیار ندارد. این وضع، دولت‌را وارد یک بن‌بست سیاسی می‌کند؛ هر واکنش صریح به بازداشت‌ها، می‌تواند هزینه‌ی قابل‌با نهادهای قدرتمندتر را بالا ببرد و مسیر اداره‌ی روزمره را مسدود کند؛ و هر سکوت، سرمایه اجتماعی را فرسوده‌تر و بدنه حامی را ناامیدتر می‌کند. به زبان دیگر، دولت در نقطه‌ای ایستاده که باید از «هیانه‌روی» به‌عنوان سیاست نجات‌دهنده دفاع کند، اما هم‌زمان شاهد تضعیف همان نیروی میانجی‌است

میانجی‌گرانه‌ی اصلاح‌طلبان را حفظ کند، ابزارهای لازم برای دفاع از همان جریان حامی را در اختیار ندارد. این وضع، دولت‌را وارد یک بن‌بست سیاسی می‌کند؛ هر واکنش صریح به بازداشت‌ها، می‌تواند هزینه‌ی قابل‌با نهادهای قدرتمندتر را بالا ببرد و مسیر اداره‌ی روزمره را مسدود کند؛ و هر سکوت، سرمایه اجتماعی را فرسوده‌تر و بدنه حامی را ناامیدتر می‌کند. به زبان دیگر، دولت در نقطه‌ای ایستاده که باید از «هیانه‌روی» به‌عنوان سیاست نجات‌دهنده دفاع کند، اما هم‌زمان شاهد تضعیف همان نیروی میانجی‌است

میانجی‌گرانه‌ی اصلاح‌طلبان را حفظ کند، ابزارهای لازم برای دفاع از همان جریان حامی را در اختیار ندارد. این وضع، دولت‌را وارد یک بن‌بست سیاسی می‌کند؛ هر واکنش صریح به بازداشت‌ها، می‌تواند هزینه‌ی قابل‌با نهادهای قدرتمندتر را بالا ببرد و مسیر اداره‌ی روزمره را مسدود کند؛ و هر سکوت، سرمایه اجتماعی را فرسوده‌تر و بدنه حامی را ناامیدتر می‌کند. به زبان دیگر، دولت در نقطه‌ای ایستاده که باید از «هیانه‌روی» به‌عنوان سیاست نجات‌دهنده دفاع کند، اما هم‌زمان شاهد تضعیف همان نیروی میانجی‌است

میانجی‌گرانه‌ی اصلاح‌طلبان را حفظ کند، ابزارهای لازم برای دفاع از همان جریان حامی را در اختیار ندارد. این وضع، دولت‌را وارد یک بن‌بست سیاسی می‌کند؛ هر واکنش صریح به بازداشت‌ها، می‌تواند هزینه‌ی قابل‌با نهادهای قدرتمندتر را بالا ببرد و مسیر اداره‌ی روزمره را مسدود کند؛ و هر سکوت، سرمایه اجتماعی را فرسوده‌تر و بدنه حامی را ناامیدتر می‌کند. به زبان دیگر، دولت در نقطه‌ای ایستاده که باید از «هیانه‌روی» به‌عنوان سیاست نجات‌دهنده دفاع کند، اما هم‌زمان شاهد تضعیف همان نیروی میانجی‌است

میانجی‌گرانه‌ی اصلاح‌طلبان را حفظ کند، ابزارهای لازم برای دفاع از همان جریان حامی را در اختیار ندارد. این وضع، دولت‌را وارد یک بن‌بست سیاسی می‌کند؛ هر واکنش صریح به بازداشت‌ها، می‌تواند هزینه‌ی قابل‌با نهادهای قدرتمندتر را بالا ببرد و مسیر اداره‌ی روزمره را مسدود کند؛ و هر سکوت، سرمایه اجتماعی را فرسوده‌تر و بدنه حامی را ناامیدتر می‌کند. به زبان دیگر، دولت در نقطه‌ای ایستاده که باید از «هیانه‌روی» به‌عنوان سیاست نجات‌دهنده دفاع کند، اما هم‌زمان شاهد تضعیف همان نیروی میانجی‌است

میانجی‌گرانه‌ی اصلاح‌طلبان را حفظ کند، ابزارهای لازم برای دفاع از همان جریان حامی را در اختیار ندارد. این وضع، دولت‌را وارد یک بن‌بست سیاسی می‌کند؛ هر واکنش صریح به بازداشت‌ها، می‌تواند هزینه‌ی قابل‌با نهادهای قدرتمندتر را بالا ببرد و مسیر اداره‌ی روزمره را مسدود کند؛ و هر سکوت، سرمایه اجتماعی را فرسوده‌تر و بدنه حامی را ناامیدتر می‌کند. به زبان دیگر، دولت در نقطه‌ای ایستاده که باید از «هیانه‌روی» به‌عنوان سیاست نجات‌دهنده دفاع کند، اما هم‌زمان شاهد تضعیف همان نیروی میانجی‌است

میانجی‌گرانه‌ی اصلاح‌طلبان را حفظ کند، ابزارهای لازم برای دفاع از همان جریان حامی را در اختیار ندارد. این وضع، دولت‌را وارد یک بن‌بست سیاسی می‌کند؛ هر واکنش صریح به بازداشت‌ها، می‌تواند هزینه‌ی قابل‌با نهادهای قدرتمندتر را بالا ببرد و مسیر اداره‌ی روزمره را مسدود کند؛ و هر سکوت، سرمایه اجتماعی را فرسوده‌تر و بدنه حامی را ناامیدتر می‌کند. به زبان دیگر، دولت در نقطه‌ای ایستاده که باید از «هیانه‌روی» به‌عنوان سیاست نجات‌دهنده دفاع کند، اما هم‌زمان شاهد تضعیف همان نیروی میانجی‌است

میانجی‌گرانه‌ی اصلاح‌طلبان را حفظ کند، ابزارهای لازم برای دفاع از همان جریان حامی را در اختیار ندارد. این وضع، دولت‌را وارد یک بن‌بست سیاسی می‌کند؛ هر واکنش صریح به بازداشت‌ها، می‌تواند هزینه‌ی قابل‌با نهادهای قدرتمندتر را بالا ببرد و مسیر اداره‌ی روزمره را مسدود کند؛ و هر سکوت، سرمایه اجتماعی را فرسوده‌تر و بدنه حامی را ناامیدتر می‌کند. به زبان دیگر، دولت در نقطه‌ای ایستاده که باید از «هیانه‌روی» به‌عنوان سیاست نجات‌دهنده دفاع کند، اما هم‌زمان شاهد تضعیف همان نیروی میانجی‌است

میانجی‌گرانه‌ی اصلاح‌طلبان را حفظ کند، ابزارهای لازم برای دفاع از همان جریان حامی را در اختیار ندارد. این وضع، دولت‌را وارد یک بن‌بست سیاسی می‌کند؛ هر واکنش صریح به بازداشت‌ها، می‌تواند هزینه‌ی قابل‌با نهادهای قدرتمندتر را بالا ببرد و مسیر اداره‌ی روزمره را مسدود کند؛ و هر سکوت، سرمایه اجتماعی را فرسوده‌تر و بدنه حامی را ناامیدتر می‌کند. به زبان دیگر، دولت در نقطه‌ای ایستاده که باید از «هیانه‌روی» به‌عنوان سیاست نجات‌دهنده دفاع کند، اما هم‌زمان شاهد تضعیف همان نیروی میانجی‌است

میانجی‌گرانه‌ی اصلاح‌طلبان را حفظ کند، ابزارهای لازم برای دفاع از همان جریان حامی را در اختیار ندارد. این وضع، دولت‌را وارد یک بن‌بست سیاسی می‌کند؛ هر واکنش صریح به بازداشت‌ها، می‌تواند هزینه‌ی قابل‌با نهادهای قدرتمندتر را بالا ببرد و مسیر اداره‌ی روزمره را مسدود کند؛ و هر سکوت، سرمایه اجتماعی را فرسوده‌تر و بدنه حامی را ناامیدتر می‌کند. به زبان دیگر، دولت در نقطه‌ای ایستاده که باید از «هیانه‌روی» به‌عنوان سیاست نجات‌دهنده دفاع کند، اما هم‌زمان شاهد تضعیف همان نیروی میانجی‌است

میانجی‌گرانه‌ی اصلاح‌طلبان را حفظ کند، ابزارهای لازم برای دفاع از همان جریان حامی را در اختیار ندارد. این وضع، دولت‌را وارد یک بن‌بست سیاسی می‌کند؛ هر واکنش صریح به بازداشت‌ها، می‌تواند هزینه‌ی قابل‌با نهادهای قدرتمندتر را بالا ببرد و مسیر اداره‌ی روزمره را مسدود کند؛ و هر سکوت، سرمایه اجتماعی را فرسوده‌تر و بدنه حامی را ناامیدتر می‌کند. به زبان دیگر، دولت در نقطه‌ای ایستاده که باید از «هیانه‌روی» به‌عنوان سیاست نجات‌دهنده دفاع کند، اما هم‌زمان شاهد تضعیف همان نیروی میانجی‌است

میانجی‌گرانه‌ی اصلاح‌طلبان را حفظ کند، ابزارهای لازم برای دفاع از همان جریان حامی را در اختیار ندارد. این وضع، دولت‌را وارد یک بن‌بست سیاسی می‌کند؛ هر واکنش صریح به بازداشت‌ها، می‌تواند هزینه‌ی قابل‌با نهادهای قدرتمندتر را بالا ببرد و مسیر اداره‌ی روزمره را مسدود کند؛ و هر سکوت، سرمایه اجتماعی را فرسوده‌تر و بدنه حامی را ناامیدتر می‌کند. به زبان دیگر، دولت در نقطه‌ای ایستاده که باید از «هیانه‌روی» به‌عنوان سیاست نجات‌دهنده دفاع کند، اما هم‌زمان شاهد تضعیف همان نیروی میانجی‌است

میانجی‌گرانه‌ی اصلاح‌طلبان را حفظ کند، ابزارهای لازم برای دفاع از همان جریان حامی را در اختیار ندارد. این وضع، دولت‌را وارد یک بن‌بست سیاسی می‌کند؛ هر واکنش صریح به بازداشت‌ها، می‌تواند هزینه‌ی قابل‌با نهادهای قدرتمندتر را بالا ببرد و مسیر اداره‌ی روزمره را مسدود کند؛ و هر سکوت، سرمایه اجتماعی را فرسوده‌تر و بدنه حامی را ناامیدتر می‌کند. به زبان دیگر، دولت در نقطه‌ای ایستاده که باید از «هیانه‌روی» به‌عنوان سیاست نجات‌دهنده دفاع کند، اما هم‌زمان شاهد تضعیف همان نیروی میانجی‌است

میانجی‌گرانه‌ی اصلاح‌طلبان را حفظ کند، ابزارهای لازم برای دفاع از همان جریان حامی را در اختیار ندارد. این وضع، دولت‌را وارد یک بن‌بست سیاسی می‌کند؛ هر واکنش صریح به بازداشت‌ها، می‌تواند هزینه‌ی قابل‌با نهادهای قدرتمندتر را بالا ببرد و مسیر اداره‌ی روزمره را مسدود کند؛ و هر سکوت، سرمایه اجتماعی را فرسوده‌تر و بدنه حامی را ناامیدتر می‌کند. به زبان دیگر، دولت در نقطه‌ای ایستاده که باید از «هیانه‌روی» به‌عنوان سیاست نجات‌دهنده دفاع کند، اما هم‌زمان شاهد تضعیف همان نیروی میانجی‌است

میانجی‌گرانه‌ی اصلاح‌طلبان را حفظ کند، ابزارهای لازم برای دفاع از همان جریان حامی را در اختیار ندارد. این وضع، دولت‌را وارد یک بن‌بست سیاسی می‌کند؛ هر واکنش صریح به بازداشت‌ها، می‌تواند هزینه‌ی قابل‌با نهادهای قدرتمندتر را بالا ببرد و مسیر اداره‌ی روزمره را مسدود کند؛ و هر سکوت، سرمایه اجتماعی را فرسوده‌تر و بدنه حامی را ناامیدتر می‌کند. به زبان دیگر، دولت در نقطه‌ای ایستاده که باید از «هیانه‌روی» به‌عنوان سیاست نجات‌دهنده دفاع کند، اما هم‌زمان شاهد تضعیف همان نیروی میانجی‌است

میانجی‌گرانه‌ی اصلاح‌طلبان را حفظ کند، ابزارهای لازم برای دفاع از همان جریان حامی را در اختیار ندارد. این وضع، دولت‌را وارد یک بن‌بست سیاسی می‌کند؛ هر واکنش صریح به بازداشت‌ها، می‌تواند هزینه‌ی قابل‌با نهادهای قدرتمندتر را بالا ببرد و مسیر اداره‌ی روزمره را مسدود کند؛ و هر سکوت، سرمایه اجتماعی را فرسوده‌تر و بدنه حامی را ناامیدتر می‌کند. به زبان دیگر، دولت در نقطه‌ای ایستاده که باید از «هیانه‌روی» به‌عنوان سیاست نجات‌دهنده دفاع کند، اما هم‌زمان شاهد تضعیف همان نیروی میانجی‌است

میانجی‌گرانه‌ی اصلاح‌طلبان را حفظ کند، ابزارهای لازم برای دفاع از همان جریان حامی را در اختیار ندارد. این وضع، دولت‌را وارد یک بن‌بست سیاسی می‌کند؛ هر واکنش صریح به بازداشت‌ها، می‌تواند هزینه‌ی قابل‌با نهادهای قدرتمندتر را بالا ببرد و مسیر اداره‌ی روزمره را مسدود کند؛ و هر سکوت، سرمایه اجتماعی را فرسوده‌تر و بدنه حامی را ناامیدتر می‌کند. به زبان دیگر، دولت در نقطه‌ای ایستاده که باید از «هیانه‌روی» به‌عنوان سیاست نجات‌دهنده دفاع کند، اما هم‌زمان شاهد تضعیف همان نیروی میانجی‌است

میانجی‌گرانه‌ی اصلاح‌طلبان را حفظ کند، ابزارهای لازم برای دفاع از همان جریان حامی را در اختیار ندارد. این وضع، دولت‌را وارد یک بن‌بست سیاسی می‌کند؛ هر واکنش صریح به بازداشت‌ها، می‌تواند هزینه‌ی قابل‌با نهادهای قدرتمندتر را بالا ببرد و مسیر اداره‌ی روزمره را مسدود کند؛ و هر سکوت، سرمایه اجتماعی را فرسوده‌تر و بدنه حامی را ناامیدتر می‌کند. به زبان دیگر، دولت در نقطه‌ای ایستاده که باید از «هیانه‌روی» به‌عنوان سیاست نجات‌دهنده دفاع کند، اما هم‌زمان شاهد تضعیف همان نیروی میانجی‌است

میانجی‌گرانه‌ی اصلاح‌طلبان را حفظ کند، ابزارهای لازم برای دفاع از همان جریان حامی را در اختیار ندارد. این وضع، دولت‌را وارد یک بن‌بست سیاسی می‌کند؛ هر واکنش صریح به بازداشت‌ها، می‌تواند هزینه‌ی قابل‌با نهادهای قدرتمندتر را بالا ببرد و مسیر اداره‌ی روزمره را مسدود کند؛ و هر سکوت، سرمایه اجتماعی را فرسوده‌تر و بدنه حامی را ناامیدتر می‌کند. به زبان دیگر، دولت در نقطه‌ای ایستاده که باید از «هیانه‌روی» به‌عنوان سیاست نجات‌دهنده دفاع کند، اما هم‌زمان شاهد تضعیف همان نیروی میانجی‌است

میانجی‌گرانه‌ی اصلاح‌طلبان را حفظ کند، ابزارهای لازم برای دفاع از همان جریان حامی را در اختیار ندارد. این وضع، دولت‌را وارد یک بن‌بست سیاسی می‌کند؛ هر واکنش صریح به بازداشت‌ها، می‌تواند هزینه‌ی قابل‌با نهادهای قدرتمندتر را بالا ببرد و مسیر اداره‌ی روزمره را مسدود کند؛ و هر سکوت، سرمایه اجتماعی را فرسوده‌تر و بدنه حامی را ناامیدتر می‌کند. به زبان دیگر، دولت در نقطه‌ای ایستاده که باید از «هیانه‌روی» به‌عنوان سیاست نجات‌دهنده دفاع کند، اما هم‌زمان شاهد تضعیف همان نیروی میانجی‌است

میانجی‌گرانه‌ی اصلاح‌طلبان را حفظ کند، ابزارهای لازم برای دفاع از همان جریان حامی را در اختیار ندارد. این وضع، دولت‌را وارد یک بن‌بست سیاسی می‌کند؛ هر واکنش صریح به بازداشت‌ها، می‌تواند هزینه‌ی قابل‌با نهادهای قدرتمندتر را بالا ببرد و مسیر اداره‌ی روزمره را مسدود کند؛ و هر سکوت، سرمایه اجتماعی را فرسوده‌تر و بدنه حامی را ناامیدتر می‌کند. به زبان دیگر، دولت در نقطه‌ای ایستاده که باید از «هیانه‌روی» به‌عنوان سیاست نجات‌دهنده دفاع کند، اما هم‌زمان شاهد تضعیف همان نیروی میانجی‌است

میانجی‌گرانه‌ی اصلاح‌طلبان را حفظ کند، ابزارهای لازم برای دفاع از همان جریان حامی را در اختیار ندارد. این وضع، دولت‌را وارد یک بن‌بست سیاسی می‌کند؛ هر واکنش صریح به بازداشت‌ها، می‌تواند هزینه‌ی قابل‌با نهادهای قدرتمندتر را بالا ببرد و مسیر اداره‌ی روزمره را مسدود کند؛ و هر سکوت، سرمایه اجتماعی را فرسوده‌تر و بدنه حامی را ناامیدتر می‌کند. به زبان دیگر، دولت در نقطه‌ای ایستاده که باید از «هیانه‌روی» به‌عنوان سیاست نجات‌دهنده دفاع کند، اما هم‌زمان شاهد تضعیف همان نیروی میانجی‌است

میانجی‌گرانه‌ی اصلاح‌طلبان را حفظ کند، ابزارهای لازم برای دفاع از همان جریان حامی را در اختیار ندارد. این وضع، دولت‌را وارد یک بن‌بست سیاسی می‌کند؛ هر واکنش صریح به بازداشت‌ها، می‌تواند هزینه‌ی قابل‌با نهادهای قدرتمندتر را بالا ببرد و مسیر اداره‌ی روزمره را مسدود کند؛ و هر سکوت، سرمایه اجتماعی را فرسوده‌تر و بدنه حامی را ناامیدتر می‌کند. به زبان دیگر، دولت در نقطه‌ای ایستاده که باید از «هیانه‌روی» به‌عنوان سیاست نجات‌دهنده دفاع کند، اما هم‌زمان شاهد تضعیف همان نیروی میانجی‌است

میانجی‌گرانه‌ی اصلاح‌طلبان را حفظ کند، ابزارهای لازم برای دفاع از همان جریان حامی را در اختیار ندارد. این وضع، دولت‌را وارد یک بن‌بست سیاسی می‌کند؛ هر واکنش صریح به بازداشت‌ها، می‌تواند هزینه‌ی قابل‌با نهادهای قدرتمندتر را بالا ببرد و مسیر اداره‌ی روزمره را مسدود کند؛ و هر سکوت، سرمایه اجتماعی را فرسوده‌تر و بدنه حامی را ناامیدتر می‌کند. به زبان دیگر، دولت در نقطه‌ای ایستاده که باید از «هیانه‌روی» به‌عنوان سیاست نجات‌دهنده دفاع کند، اما هم‌زمان شاهد تضعیف همان نیروی میانجی‌است

میانجی‌گرانه‌ی اصلاح‌طلبان را حفظ کند، ابزارهای لازم برای دفاع از همان جریان حامی را در اختیار ندارد. این وضع، دولت‌را وارد یک بن‌بست سیاسی می‌کند؛ هر واکنش صریح به بازداشت‌ها، می‌تواند هزینه‌ی قابل‌با نهادهای قدرتمندتر را بالا ببرد و مسیر اداره‌ی روزمره را مسدود کند؛ و هر سکوت، سرمایه اجتماعی را فرسوده‌تر و بدنه حامی را ناامیدتر می‌کند. به زبان دیگر، دولت در نقطه‌ای ایستاده که باید از «هیانه‌روی» به‌عنوان سیاست نجات‌دهنده دفاع کند، اما هم‌زمان شاهد تضعیف همان نیروی میانجی‌است

میانجی‌گرانه‌ی اصلاح‌طلبان را حفظ کند، ابزارهای لازم برای دفاع از همان جریان حامی را در اختیار ندارد. این وضع، دولت‌را وارد یک بن‌بست سیاسی می‌کند؛ هر واکنش صریح به بازداشت‌ها، می‌تواند هزینه‌ی قابل‌با نهادهای قدرتمندتر را بالا ببرد و مسیر اداره‌ی روزمره را مسدود کند؛ و هر سکوت، سرمایه اجتماعی را فرسوده‌تر و بدنه حامی را ناامیدتر می‌کند. به زبان دیگر، دولت در نقطه‌ای ایستاده که باید از «هیانه‌روی» به‌عنوان سیاست نجات‌دهنده دفاع کند، اما هم‌زمان شاهد تضعیف همان نیروی میانجی‌است

میانجی‌گرانه‌ی اصلاح‌طلبان را حفظ کند، ابزارهای لازم برای دفاع از همان جریان حامی را در اختیار ندارد. این وضع، دولت‌را وارد یک بن‌بست سیاسی می‌کند؛ هر واکنش صریح به بازداشت‌ها، می‌تواند هزینه‌ی قابل‌با نهادهای قدرتمندتر را بالا ببرد و مسیر اداره‌ی روزمره را مسدود کند؛ و هر سکوت، سرمایه اجتماعی را فرسوده‌تر و بدنه حامی را ناامیدتر می‌کند. به زبان دیگر، دولت در نقطه‌ای ایستاده که باید از «هیانه‌روی» به‌عنوان سیاست نجات‌دهنده دفاع کند، اما هم‌زمان شاهد تضعیف همان نیروی میانجی‌است